

Teesejä Vihreästä Puolueesta

- **Puolueella emme tarkoita sitä, mitä arkikielisesti tarkoitetaan puolueella.**
 - Puolue on tulkintamme mukaan mikä tahansa järjestäytynyt strategisen tason toimija, joka yhteiskunnallisella toiminnallaan pyrkii suuremman kontekstin muuttamiseen.
 - Puolue ei siis ole mikään rekisteröity yhdistys – rekisteröity toiminta asettaisi tuntuja rajoitteita puolueapparaatin käyttösovelluksille sekä lähettäisi tyystin väärää viestiä toiminnan luonteesta suhteessa valtioon ja sen jatkeena olevaan ”kansalaisyhteiskuntaan”.
 - Puolue ei saa – kuten eivät muutenkaan tarkoitukselliset vallankumouksen apparaatit – olla vaikutuksiltaan joukkoja ja vastarintaa vallitsevaan järjestelmään oluttava ja kesyttävä. Pahimmillaan puolue muuttuu vallitsevaa järjestelmää korjaavaksi ja siten uusintavaksi apparaatiksi.
 - Näin ollen puolue on rakennettava irralleen vallitsevasta järjestelmästä.
 - Tämä edellyttää paitsi organisatorista myös taloudellista riippumattomuutta.
 - Minkäänlainen pyrkimys vaikuttaa valtiokoneiston kautta ei tule kyseeseen.
 - Parhaimmillaankin suhde valtioon on vihamielinen.
 - Vastikkeettomat saatavissa olevat hyödyt tulee toki realisoida.
- **Puolue asettuu pitkään vallankumouksellisuuden ja vastarinnan historialliseen virtaan. Se ei keskity häpeämään epäonnistumisia ja irtisanoutumaan niistä, vaan oppimaan ja luomaan uutta annettavaa tuohon kunniakkaaseen jatkumoon.**
 - Kaikki historiallinen ja ajankohtainen kritiikki toisia vallankumoustoimijoita kohtaan tehdään rakentavassa hengessä suopealla luennalla, välttäen kuitenkin naiiviutta.
 - Vanhat ideologiset jakolinjat tulee unohtaa – vanha on kaikille yhteistä. Jotta aikamme jakolinjat olisivat merkityksellisiä, tulee niiden syntyä tässä päivässä toiminnassa ja teoriassa, uudesta.
- **Puolue on luonteeltaan aktiivipuolue.**
 - Puolue ei kerää passiivisia nimijäseniä, vaan jäsenyys perustuu aktiiviseen osallistumiseen. Suuren jäsenmäärän sijaan panostetaan jäsenistön omistautuneeseen ja itseään kehittävään toimintaan.
 - Puolueen perusyksikkö on paikallisosasto. Tämän lisäksi puolueessa on niin vakiintunutta kuin ad hoc -solutoimintaa.
 - Puolueen jäsen on hän, jonka paikallinen osasto hyväksyy puolueen jäseneksi, joka on aktiivinen ja joka ilmoittaa haluavansa olla jäsen, sekä toimii puolueessa muita kunnioittaen yhteisten pelisääntöjen ja saavutetun konsensuksen mukaan.
 - Vallitsevissa olosuhteissa maailmanjärjestelmän keskusalueella vallankumouksellisella joukkopuolueelle ei ole vielä mielekkäitä toimintaedellytyksiä.
 - Poliittista vihreyttä ei voida joukkopohjaisesti toteuttaa ainakaan vielä maailmanjärjestelmän keskusalueella: objektiivisia edellytyksiä (tuotantovoimat sekä tuotantosuhde) ei ole, ja subjektiivisetkin edellytykset (ymmärrys, kokemus)

ovat vielä saavuttamatta. Vihreyden joukkopohjaedellytykset löytyvät maailmanjärjestelmän ekologisesti kriisiytyneiltä perifeerisiltä ja puoliperifeerisiltä alueilta.

- Kyse on painotuksesta, ei absoluuttisesta tyypittelystä. Organisaation on sopeuduttava, elettävä. Puolueen rakenne on täten elastinen, kykeneväinen muuntautumaan olosuhteiden niin vaatiessa.

- **Puolueen on pyrittävä olemaan etujoukko.**

- Etujoukolla ei tarkoiteta sitä pelkistettyä näkemystä, joka on tämänpäiväiseen vallankumouksellisten kielenkäyttöön vakiintunut.
- Ei ole olemassa vain yhtä etujoukkoa, vaan etujoukkojen moneus niin agendassa kuin muodossakin. Etujoukkoja on niin tilannekohtaisia spontaaneja kuin organisoituneita pitkäkestoisiakin.
- Kuuluu kuitenkin vallankumouksen luonteeseen, että joukot* ja puolue eli "oletettu etujoukko" vuorottelevat vallankumouksen vetovastuussa.
 - Näin ollen puolueen on tarkattava alati toimintaansa, ja ymmärrettävä olla haraamatta vastaan joukkojen ollessa edellä.
 - Joukkojen haratessa jäljessä, on puolueen uskallettava olla edellä.
 - Pysyvää muutosta ei voida saada aikaiseksi vain joko etujoukon tai laajempien joukkojen toimesta, molempia tarvitaan tässä prosessissa.
- Puolueen tehtävänä on toimia joukkojen apuna organisoituna dynaamisena lyömäneuvona sellaisen ollessa tilannekohtaisesti tarpeen.
- Puolueen suhde joukkoihin ei saa olla käskevä vaan neuvoa ja apua antava. Tuon neuvon ja avun on oltava luonteeltaan joukkojen puolueesta riippumatonta toimintaa edesauttavaa. On tarjottava onki, ei kalaa.
- Toiminnan on oltava sekä irrallaan joukoista että niiden parissa. Tämä turvaa sekä toiminnan yhteyden että autonomisuuden molempien osapuolien osalta.
- Etujoukko on myös ongelma siinä missä joukot, luokat, yksilöt tai muutkin toimijat. Kysymys on ongelmavyöhtien ymmärtämisestä, ja siihen kunkin ongelmakohtien osalta vastaamisessa, ja noiden ongelmakohtien toisiaan vasten vaaitsemisessa.

- **Puolue ei ole kiinnostunut vaalitoiminnasta. Se ei osallistu eduskunta-, euro- tai presidentinvaaleihin.**

- Eritoten parlamentaarinen muutosstrategia on tällä hetkellä vaarallisen yllidustettuna myös vallankumouksellisella kentällä, muodostaen yllidustuksellaan vaarallisen ylivaltaisuuden uhan kentälle – rikkoen näin vallankumouksen moneutta vastaan. Tämän vuoksi parlamentaarista strategiaa on vastustettava myös oman puolueen ulkopuolella.
 - Kritiikin kärki pyritään tällöin kohdentamaan itse parlamentaariseen tendenssiin ja näkemyksiin, eikä niiden toteuttajiin, jotta linjan oikaiseminen olisi näille toimijoille myöhemmin helpompaa.
- Tukea voidaan antaa harkinnan mukaan toisille vallankumouksellisille ja edistyksellisille tahoille näiden sitä pyytäessä. Tällöin kunnioitetaan tuon yhteistyötoimijan omaa harkintaa toimintansa suhteen, eikä ylenpalttisesti tuputeta omaa näkemystä.
 - Yhteistyötahot niin strategisesti (sydämellinen onnistumisen yhteen sitova yhteistyö) kuin taktisestikin päätetään puoluekokouksessa.

- Toisinaan tilanteen akuuttius edellyttää nopeampaa päätöksentekoa tilanteessa mukana olevilta toimijoilta. Tällöin edetään varoen, ja päätöstä mahdollisimman monen tahon – niin omien kuin tarvittaessa muiden yhteistoimijoiden – kanssa puntaroiden.
 - Toistaiseksi toimitaan alustavan ehdotelman (ks. Vihreän Puolueen yhteistyöperiaatteet) puitteissa.
 - Vallankumousskenen synergiaetujen hyödyntäminen kuuluu puolueen vallankumouksen moneutta sekä vallankumouksellisten välistä solidaarisuutta tukevaan toimintalogiikkaan.
- Puolue voi osallistua kunnallisiin, seurakunnallisiin, liitollisiin, osuuskunnallisiin ja oppilaitoksellisiin vaaleihin. Näissä toimitaan mieluiten yhteislistojen tai muiden yhteistoiminta-apparaattien kautta.
 - Muutoksen välineiksi näistäkään elimistä ei näkemyksemme mukaan ole, eikä toiminta niissä voi perustua sitoutumiselle noihin rakenteisiin. Ensisijassa toiminnan luonne on näissä elimissä tiedustelullista, muuta taistelua täydentävää, yhteistyötahoja hyödyttävää ja propagoivaa.
- **Puolueen ei tule pyrkiä ylivaltaan muiden vallankumoustoimijoiden – joukkojen tahi organisaatioiden – suhteen. Tämä rikkoo vallankumouksen moneutta vastaan, ja rikkomus vallankumouksen moneutta vastaan on rikkomus itse vallankumousta vastaan.**
 - Puolueen tulee puuttua myös muiden vallankumoustoimijoiden ylivaltaapyyteisiin.
- **Puolueen toimintakulttuurin ja olemuksen on oltava keinoiltaan yhtenevä tavoitteiden kanssa. Näin ollen päätöksenteko – pohjautuen erillistämättömyyteen ja moneuteen – on konsensuaalista ja hierarkiattomuuteen pyrkivää.**
 - Puolueen ohjelman ja strategian määrittää konsensuaaliseen päätöksentekoon tukeutuva puoluekokous, joka on avoin kaikille jäsenille.
 - Puolueen rakenteessa tulee pyrkiä federalistiseen moneutta ja kunkin toimintayksikön autonomiaa tukeviin rakenteisiin.
 - Puolueessakaan moneus ei poista yhtenäisyyttä, kunhan kyse on moneudesta eikä erillistämisestä. Tämä määrittää suhteen puolueen sisäisiin puolueisiin, kuppikuntiin, fraktioihin ja omapäisiin yksittäistoimijoihin.
 - Kaikki päätökset tehdään yhteisen keskustelun kautta kulloinkin asiaankuuluvassa elimessä – useimmiten osaston tupaillassa tai solun kokouksessa.
 - Yksittäisjäsenet joutuvat usein akuuteissa tilanteissa ottamaan henkilökohtaisen päätösvallan. Nämä päätökset tulee kuitenkin nostaa pohdinnan alle seuraavassa asiaankuuluvan elimen kokoontumisessa (useimmiten osaston tupailta).
- **Puolueen tulee pyrkiä epäsymmetrisen kamppailun rakenteisiin, eli pyrkiä mitaltaan eroavaan ja toimintalogiikaltaan yksituumaisista valtarakenteista poikkeaviin rakenteisiin näitä valtarakenteita vastustaessaan. Sen mitä nämä ratkaisut häviävät välittömässä tehokkuudessa, ne voittavat sitkaudessa.**
- **Puolueen tulee muodostaa jäsenilleen lämmin tukiverkosto, kuin toinen perhe. Tämä tarkoittaa, että puolueen on kyettävä antamaan jäsenilleen kaikki se tuki mitä nämä tarvitsevat elämänsä**

suvantovaiheissa. Puolueen jäsenten väliset suhteet eivät saa olla välineellisiä ja puhtaasti puoluefunktioita, vaan kokonaisvaltaisia.

- Kanssakäymisen puolueen puitteissa on oltava muodoltaan kunnioittavaa, rakentavaa ja hyvätapaista.
- **Koska oleminen määrittää ensisijaisesti tajuntaa, on puolueen toimijoiden olemisen oltava yhtä puolueen kanssa sosiaalis-arkisesti ja taloudellis-toimeentulollisesti. Niin ikään, kuten puolueen toiminnan ja tavoitteiden on oltava linjassa, tulee myös jäsenten olemisen olla linjassa puolueen tavoitteiden kanssa – valmista ei voida odottaa, mutta kehityssuunnan on oltava eittämätön.**
 - Samanaikaisesti on mahdollistettava myös yksilön tietoinen haluttu ja harkittu sekä hallittu irtiotto puolueesta ja sen rakenteista. Tämä on hyvä pitää puolueen käytännöissä ja rakenteissa huomiossa jo yhteyttä yksilön kanssa rakennettaessa.
- **Teoria muuttuu helposti ideologiaksi, ja niin ollen alkaa jäykistyä ja kuolla. Tätä dogmatisoitumiskehitystä on puolueessa vältettävä.**
- **Puolue välttää byrokraattisia rakenteita.**
- **Piilovaltarakenteiden mahdollisen syntyminen tunnustamisen ja ehkäisyn on oltava säännöllisen keskustelun alaisena puolueessa, eritoten tupailloissa sekä puoluekokouksessa – puoluekokouksessa aihe on käsiteltävä joka ainoa kerta.**
 - Niin ikään urautuneiden työnjakojen säännöllinen kyseenalaistaminen ja purkaminen, sekä työtehtävien kierrättäminen ovat yhtäläisen tarpeellisia huomion kohteita.
- **Puolue korjaa säännönmukaisesti toimintansa linjaa paitsi sisäisen keskustelun kautta, myös muun vallankumouskentän kanssa rakentavassa sävyssä käydyin vuoropuhelun jalostamana. Joskus kauempaa näkee paremmin kuin likeltä.**

Puoluekokousta varten tehdään etukäteisesti lyhyt kooste etukäteisesti olennaisimmista puolue-, organisaatio- ja etujoukkoteorioista saataville puoluekokoukseen saapuville, sekä materiaaliivitteistä omakohtaista perehtymistä (niin haluttaessa) varten. Osa teorioista esitetään vertailukohtamielessä, osa inspiratorisessa mielessä.

- Esim. seuraavat teoreetikot otetaan perattaviksi mahdollisuuksien rajoissa: Errico Malatesta, Nestor Mahno, Anton Pannekoek, Antonio Negri, Karl Kautsky, Vladimir Lenin, Lev Trotski, Rosa Luxemburg, Mao Tse-tung, Abimael Guzman, Nikolai Morozov, Sergei Netshajev, Mihail Bakunin, Pierre-Joseph Proudhon, Georges Sorel, Auguste Blanqui, Pjotr Tkatchjov, Nikolai Tshernyshevski, Nikolai Mihailovski, Pjotr Lavrov, Jan Machajski, Paul Mattick, Amadeo Bordiga, Jacques Camatte, Guy Debord, Herman Gorter, Alfredo Bonanno, Antonio Gramsci, Louis Althusser, James Cannon, Nahuel Moreno, Fidel Castro, Derrick Jensen, Murray Bookchin, Abdullah Öcalan...

Tulevassa puoluekokouksessa tullaan käsittelemään, josko sanan puolue käyttämisestä puolueen nimessä on mielekästä jatkaa.

*Joukot kuten englanninkielen ”masses”. Tällä tarkoitetaan luokkaluonteeltaan sekä organisoitumisasteeltaan heterogeenisiä ihmisjoukkoja. Joukot ovat luonteeltaan luovempia ja ennakoimattomampia, spontaanimpia olemistapoja kuin luokat, eturyhmät tai organisaatiot.